

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XLIIII. Deus, auribus nostris aud. &c. Carm. gen. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](#)

PSAL. XL IIII. Deus, auribus nostris aud.

&c.

Carm. gen. 3.

V Etuta ad aures fama nostras attulit,
Serisq; patres posteris
Stupenda facta tradidere à te Deus
Patrata priscis sæculis:
Eliminatis quum profanis gentibus,
Et incolis prioribus,
Horum labore fructibusq; perfrui
Nostris dedisti patribus.
Certè nec armis lucidis nec uitibus
Debemus has uictorias:
Sed nos fauoris aura mollis & tua
Protexit indulgentia.
Ergo salutis auctor unice ô Deus
Ades pijs salutifer.
Te dante uires, hostium ferociam
Tam facile profligabimus,
Taurus minaci quām iacit cornu pilas,
Stipulæue fasces aridae.
Superba regum colla crasso in puluere
Prostrata concubabimus.
Non arcus istam lethifer fiduciam,
Non mucro sæuus ingerit:
Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
Infensa nobis agmina.
Non ergo semper iure te laudabimus
Nostræ salutis uindicem,
Ac donec orbis astra uoluet ignea,
Te prosequemur laudibus?

F ij

At nunc relictos obijcis ferocium
Iniuriæ nos hostium,
Nec prodis ante nostra ductor agmina
Qualis solebas antea.
Hosti imminenti terga cogis uertere:
Prædeq; das prementibus.
Pecus ut macello destinata exponimur
Cædentiū libidini,
Omnesq; terras barbararum gentium
Errore complemus uago:
Vænum dedisti nos palam, nec auctio
Te editiorem reddidit.
Vicina nostris oppida insultant malis,
Cladesq; rident: fabula
Sumus profanis nationibus: caput
Motant, labella exporrigunt.
Oculis oberrat usq; contumelia,
Pudorq; uultus inficit:
Dum uoce acerba iniurias exasperat,
Minasq; toruas adiicit
Hostis proteruus. Obruit tot cladibus,
Tot undequaq; instantibus,
Tamen nec unquam est animus oblitus tui,
Tecumq; pacti fœderis:
Sese nec ullis territus periculis
Auertit aut flexit uia
Recta pes: etsi penitus abiecti interim
Abs te: licet draconibus
Immitioris gentis addicti iugo,
Feramus umbram Ergastuli:
Et seruitutem lugeamus, & necem

Vitæ

Vitæ precemur tædio.
Iniqua meritis si tuis obliuia
Offuderint se mentibus
Nostris, manusq; supplices protendimus
Dijs impiarum gentium,
Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorsus latebras inspicis?
Te propter odio ceteris populis sumus,
Et instar ouium cædimur.
In te fauoris pendimus pœnas: tui
Amoris odia nos premunt.
Exurge: similem somnolentiæ moram
Salutis auctor corripe.
Cur ora condis, immemorq; negligis
Tuos malis in ultimis?
Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,
Succumbit oneri: strata tabescunt humi
Defecta membra uiribus.
Exsurge genitor, & uigore corporis
Animiq; caslos subleua:
Clemens bonusq; nos ab hostis impij
Immanitate libera.

PSAL. XLV. Eructauit cor meum uer=
bum bonum, &c. Carm. gen. i.

Orïnicat, exultat trepidis præcordia fibris,
Eructatq; nouū grauido de pectore carmē:
Certat lingua animum fando, manus æmula
linguam

Scribendo exæquare, meo noua carmina Regi

F. iii